

PAN SŁYSZY I RATUJE

Część I: Przegląd

Tekst przewodni: Ps 34,18.

Psalterz jest księgą modlitwy. Jakkolwiek jest temat - czy to chwała, czy lamentacja, mesjańska nadzieja, królestwo Boże czy historia odkupienia - psalmiści wyrażają zdecydowane zaufanie do Pana. Jakiegokolwiek były ich potrzeby i okoliczności, w których się znaleźli, ufali, iż Stwórca jest z nimi.

W ubiegłym tygodniu rozważaliśmy najwyższą władzę Boga i to, jak jako Boski Władca jest On przedstawiony w *Księdze Psalmów* - mianowicie jako nasz Stwórca, Król i Sędzia. Te opisy i świadectwa wiary zbudowane na nich inspirują psalmistów ufnością, tak iż wierzą, że Bóg wyratuje swoje dzieci z każdego trudnego położenia. Rozważmy starannie i przyjmijmy na własność tę wspaniałą pewność. Bądź gotowy dzielić się z uczestnikami lekcji entuzjazmem, jaki budzi ta nadzieja.

Część II: Komentarz

Bóg słyszy

Psalmista raz po raz prosi Pana, by go wysłuchał. Szereg psalmów zaczyna się wołaniem do Jahwe, by usłyszał tego, który modli się do Niego: Ps 4,2; 13,4; 17,1; 27,1; 28,2; 54,3; 55,3; 60,7; 61,2; 64,2; 86,1; 102,2; 108,7; 130,2; 140,7; 142,6; 143,1. W takich pieśniach psalmista woła do Boga z sercem pełnym bólu: „Panie, Boże Zastępów, usłysz modlitwę moją, nakłoń ucha, Boże Jakuba!” (Ps 84,9). W swoich modlitwach psalmiści domagają się wysłuchania (Ps 30,11; 38,17; 39,13; 66,16; 69,14.17-18; 119,145.149). Wołają będąc pewnymi, że „Pan wysłuchuje ich i ocala ich ze wszystkich udręk” (Ps 34,18).

Czasami autorzy psalmów potwierdzają, że Bóg usłyszał ich skargę i wie, czego potrzebują (Ps 22,25; 28,7; 31,23; 34,5; 40,2; 66,19; 116,1; 120,1): „Głośno wołam do Boga i krzyczę, głośno wołam do Boga, aby mnie usłyszał” (Ps 77,2). Pamiętając, że Bóg odpowiadał na ich modlitwy w przeszłości, psalmiści nabierają pewności, że Pan odpowie na ich modlitwy także w przyszłości. Zupełnie pewni Bożej odpowiedzi, psalmiści twierdzą raz po raz, że Pan wysłucha ich modlitw (Ps 4,2; 6,9-10; 10,7; 17,6; 65,3). Zapewniają nas, że Bóg jest gotowy usłyszeć nasze modlitwy rankiem, w południe i wieczorem (Ps 5,4; 55,18). Doświadczenie dowodzi, że nawet kiedy bliscy zawodzą, Bóg słyszy nasze wołanie (Ps 106,44).

„Słyszeć”, „słuchać” (hebr. *szama*) znaczy więcej niż odbierać głos czy reagować na dźwięk. W przypadku Pana fakt, iż On słyszy czy słucha oznacza także, że działa. To znaczy, że możemy ufać, iż Bóg będzie działał dla swojego ludu w odpowiedzi na modlitwy wierzących. Kiedy Izraelici byli niewolnikami w Egipcie, Pan „usłyszał” (Wj 2,24) i wyzwolił ich. *Księga Psalmów* jest dla nas zaproszeniem do ufania Mu, iż uczyni to także dla nas.

Bóg troszczy się

W *Księdze Psalmów* Pan jest przedstawiony jako potężny Król gotowy walczyć za swój lud. Jednocześnie jest On przedstawiony jako miłujący Bóg, który troszczy się o tych, którzy wierzą w Niego. Szereg obrazów zostało użytych w celu opisania troski Boga o ludzi. Bóg został przedstawiony jako opiekuńczy Pasterz troszczący się o swoje bezbronne owce (Ps 23). Jako ich Pasterz, Pan zapewnia im wszystko, czego potrzebują (Ps 23,1): odpoczynek, pokarm i wodę (Ps 23,2), pocieszenie i kierownictwo (Ps 23,3), Jego obecność w dolinie cienia śmierci (Ps 23,4 BG), obfitość dóbr (Ps 23,5) oraz dobroć i łaskę (Ps 23,6).

Psalmista porównuje troskę Boga o Jego wiernych do troski ptasiej matki chroniącej pisklęta pod swoimi skrzydłami. Przedstawia w ten sposób Bożą opiekuńczość i czujność (Ps 91,1.4). Bóg, nasz Stróż, zawsze rozumie i zaspokaja potrzeby swoich dzieci (Ps 121,4). On jest jak Ojciec, który lituje się nad swoimi dziećmi (Ps 103,13) i jest Opiekunem sierot. Jednak miłość Boga i Jego opieka przewyższają najczulszą ludzką miłość ojca i matki do ich dzieci: „Choćby ojciec i matka mnie opuścili, Pan jednak mnie przygarnie” (Ps 27,10).

Niechaj te obrazy czulej troski Boga o każdego z nas inspirują nas do uczenia się od Niego i ufania Jego opiece we wszystkich sprawach w naszym życiu.

Bóg jest naszym schronieniem

Biblia oszczędnie używa przymiotników. Aby nadrobić ten deficyt określeń, hebrajska poezja często stosuje porównania jako środek wyrazu. Używa rozbudowanych metafor między innymi w celu przedstawienia tego, jak Bóg chroni swoich wyznawców w niebezpiecznym świecie: „Ty bowiem jesteś schronieniem moim, wieżą obronną przeciwko wrogowi” (Ps 61,4). Poświęćmy chwilę, by przyjrzeć się temu, co wynika z użycia określonych wyobrażeń w tego rodzaju porównaniach.

1. **Schronienie** (Ps 61,4; 143,9). Ten obraz sugeruje bezpieczne miejsce, w którym można się ukryć przed wojną czy skwarem.

2. **Wieża** (Ps 61,4). Wieże w czasach biblijnych miały znaczenie obronne, jakiego nie mają obecnie. W czasach wojen czy prześladowań ludzie chronili się w wieżach, jak Gedeon (Sdz 8,17) i Abimelech (Sdz 9,50-52).

Ps 18,2-3 zawiera szereg metafor odnoszących się do Boga i występujących także w innych psalmach:

3. **Moc**. Słowo to sugeruje pewność, zdecydowanie cechujące kogoś, na kim można polegać i od kogo można oczekiwać wsparcia.

4. **Skala**. Słowo to w języku hebrajskim zazwyczaj odnosi się do dużego kamienia na urwisku oferującym schronienie przed atakami. Reszta plemienia Beniamina uciekła i schowała się na skale Rimmon (Sdz 20,47). Dzięki temu Beniaminici uniknęli eksterminacji.

5. **Twierdza**. Była to niewielka, ale dobrze broniona placówka militarna. Jehoszafat wybudował wiele takich twierdz w Judzie, by chronić swoje królestwo (2 Krn 17,12).

6. **Tarcza**. Ta część uzbrojenia była najważniejszym narzędziem obrony wojownika na polu bitwy (zob. także Ps 114,2).

7. **Warownia**. Jest to symbol bezpieczeństwa. Warownie były zazwyczaj silnie strzeżonymi fortecami budowanymi na szczytach gór (Sdz 6,2) lub na pustkowiach (1 Sm 23,14.19).

Wyobraź sobie, w jaki sposób można zastąpić te wyobrażenia współczesnymi, by pomóc nam zrozumieć, jak Bóg troszczy się o nas i chroni nas dzisiaj. Pan zapewnia nas swoją straż dzień po dniu w naszym niebezpiecznym świecie.

Bóg jest naszym obrońcą

Bóg nas usprawiedliwia, jest naszym obrońcą i walczy za nas. To wyobrażenie zostało zaczerpnięte oczywiście z dziedziny prawa (Hi 5,4) i jest stosowane przede wszystkim w powiązaniu z wdowami i sierotami. *Księga Hioba* i *Księga Psalmów* przedstawiają Pana jako obrońcę wdów i sierot (Ps 68,5; hebr. *dajin* znaczy „sędzia”). Słowo *dajin* jest skojarzone z „wyrokiem i sądem korzystnym dla mnie” (Ps 9,5) albo występuje paralelnie z sądem, jak w Ps 76,9, gdzie Bóg jest przedstawiony jako obrońca potrzebujących i uciskanych (Ps 10,17-18; por. Pwt 10,18; Ps 10,14). Bóg jest chwalony przez ubogich (Ps 74,21), gdyż „nie wzgardził i nie brzydził się nędzą ubogiego ani nie ukrył przed nim oblicza swego, lecz gdy wołał do niego, wysłuchał go” (Ps 22,25). Jahwe zawsze broni uciskanych (Ps 72,4; 103,6; 146,7).

Bóg, nasz Wybawiciel

Wszystkie słowa i metafory, jakie rozważaliśmy, przedstawiają różne aspekty troski Boga o Jego wyznawców. Dlatego Pan został nazwany naszym Wybawicielem (wybawieniem). Cztery razy Bóg został tak nazwany w *Księdze Psalmów*:

1. Ps 18,3 nazywa Boga Wybawicielem w kontekście zmagania psalmisty z jego wrogami. Jak zauważyliśmy, pieśń ta przedstawia Pana jako potężnego Wojownika.

2. Ps 40,18 mówi o wyzwoleniu z grzechu. Dawid uznaje druzgoczącą rzeczywistość swojej grzeszności: „Otoczyły mnie bowiem niezliczone nieszczęścia, dosięgły mnie winy moje nieprzejrzane” (Ps 40,13).

3. Psalmista wzywa swojego Wybawiciela (Ps 70,6), kiedy jest atakowany przez wrogów usiłujących odebrać mu życie albo przynajmniej mu szkodzić.

4. W Ps 144 psalmista prosi swojego Wybawiciela (Ps 144,2), by ratował go od tych, „których usta mówią kłamstwo, a prawica ich jest prawicą zdraźliwą” (Ps 144,8).

Jak wskazuje *Księga Psalmów*, Bóg pragnie wyzwolić nas od naszych grzechów, zmartwień i problemów powodowanych przez innych ludzi. Tak więc Jezus jest naszym Zbawicielem w pełnym sensie tego słowa.

Pomoc ze świątyni

Celem naszego studium w tym tygodniu nie jest jedynie podziwianie literackiej biegłości i artyzmu psalmistów. Studiowanie ich zręcznych metafor jest nie tylko źródłem estetycznych doznań, ale także pozwala nam głęboko wejrzeć w dzieło Boga w odkupieniu ludzkości. Dawid mówi: „Głosem moim wołam do Pana, a On odpowiada mi z świętej góry swojej [świątyni]” (Ps 3,5); „Z przybytku swego usłyszał głos mój” (Ps 18,7). Tak więc Boże dzieło wybawienia oraz czuła troska Boga o nas są ściśle związane z Jego świątynią w Niebie.

Kilka kluczowych fragmentów *Księgi Psalmów* uczy nas, że Pan działa na rzecz ludzi w swojej niebiańskiej siedzibie (zob. Ps 11,5-6; 20,3; 29,9; 33,13-14; 60,8; 68,36; 96,1-13; 102,21-22; 150,1-6). Po przestudiowaniu tych fragmentów wraz z innymi starotestamentowymi wersetami dotyczącymi świątyni Elias Brasil de Souza stwierdza: „Niebiańska świątynia jest także przedstawiona jako miejsce nabożeństwa, gdzie niebiańskie istoty wielbią Jahwe, Źródło pomocy, a także miejsce pojednania, gdzie udzielane są oczyszczenie i przebaczenie” (Elias Brasil de Souza, *The Heavenly Sanctuary/Temple Motif in the Hebrew Bible: Function and Relationship to the Earthly Counterparts*, Andrews University Dissertation, 2005, s. 358).

Nasz obrońca i Wybawiciel słyszy ze swojej świętej góry i działa dla nas. Jako adwentyści dnia siódmego, kiedy słyszymy wyrażenie „niebiańska świątynia”, myślimy głównie o Dniu Pojednania i sądzie przedadwentowym. Oczywiście wiąże się to z „teraźniejszą prawdą”. Jednocześnie powinniśmy jednak zwrócić uwagę na dzieło przebaczenia, obrony, troski i ochrony, jakie Pan oferuje nam z miejsca najświętszego

niebiańskiej świątyni jeszcze przed finalnym dziełem Dnia Pojednania. Dzieło kapłańskiego wstawiennictwa Chrystusa za nas jest bardzo ważne. Całe Niebo jest zaangażowane w odkupienie grzeszników.

Część III: Zastosowanie

Księga Psalmów wyraża szeroki wachlarz silnych emocji od ekstazy po refleksję i od bardzo złożonych po najprostsze. Ale *Księga Psalmów* zawiera także głębokie koncepcje teologiczne. Biblijne prawdy, które studiowaliśmy w tym tygodniu, pełne wyobrażeń i metafor, zawierają wspaniałe obietnice, które możemy przyjąć na własność w naszych codziennych zmaganiach. Kiedy czytamy wyobrażenia i figury retoryczne użyte w Psalmach, powinniśmy je uważnie przemyśleć, angażując wyobraźnię, by lepiej zrozumieć prawdę zawartą w tych bogatych słownych obrazach.

W tym tygodniu staraliśmy się zrozumieć fakt, iż Pan Niebios jest naszym obrońcą i Wybawicielem. On słyszy nasze modlitwy i prośby. On troszczy się o nas. „Pan spogląda z nieba, widzi wszystkich ludzi” (Ps 33,13). Sercem pełnym współczucia i dobroci Pan czuwa nad nami i naszymi bliskimi. W niebiańskiej świątyni bada nasze serca i czyni z nieskończoną miłością i sprawiedliwością.